

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Королевської Наталії Юріївни щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 22 Конституції України, пункту 7 розділу II, розділу III Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні»

м. Київ
18 вересня 2014 року
№ 80-у/2014

Справа № 2-73/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича — доповідача,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Королевської Наталії Юріївни щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 22 Конституції України, пункту 7 розділу II, розділу III Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» від 27 березня 2014 року № 1166–VII (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 20–21, ст. 745) (далі — Закон).

Заслухавши суддю-доповідача Саса С. В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадянка Королевська Н. Ю. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини третьої статті 22 Конституції України, пункту 7 розділу II, розділу III Закону в аспекті таких питань:

– що саме слід розуміти під недопущенням звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод при прийнятті Верховною Радою України нових законів або внесенні змін до чинних законів;

– чи слід вважати звуженням змісту та обсягу існуючих прав і свобод в контексті частини третьої статті 22 Конституції України зміни, передбачені пунктом 7 розділу II Закону, щодо скасування окремих видів соціальної допомоги;

– чи слід вважати звуженням змісту та обсягу існуючих прав і свобод в контексті частини третьої статті 22 Конституції України положення розділу III Закону стосовно зупинення дії частини другої статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо щорічного обов'язкового перерахунку пенсій до стабілізації економічної ситуації в країні.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Конституції України та Закону суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначним, на його думку, застосуванням Верховною Радою України положення частини третьої статті 22 Конституції України при прийнятті нових законів України, що «з однієї сторони призводить до розширення та посилення існуючих прав і свобод, а з іншої — до фактичного звуження їх обсягу і змісту» і може стати причиною порушення його конституційного права на соціальний захист.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 9 вересня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 1, 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання не навів обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень частини третьої статті 22 Конституції України, пункту 7 розділу II, розділу III Закону та не надав жодних документів, які свідчили б про їх неоднозначне застосування судами України, іншими органами державної влади.

Відповідно до правової позиції Конституційного Суду України Верховна Рада України згідно зі статтею 75 Конституції України є єдиним органом законодавчої

влади в Україні і, приймаючи закони України, вона здійснює не правозастосовну, а законотворчу діяльність (Ухвала від 14 грудня 2006 року № 24-у/2006). Тому така діяльність парламенту не може бути підтвердженням неоднозначного застосування положення частини третьої статті 22 Конституції України.

Таким чином, суб'єкт права на конституційне звернення не дотримав вимог пункту 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2.2. За пунктом 1 частини першої статті 150 Основного Закону України до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність), зокрема, законів, прийнятих Верховною Радою України.

Зі змісту конституційного звернення вбачається, що Королевська Н. Ю., по суті, порушує питання про відповідність (конституційність) положень пункту 7 розділу II, розділу III Закону Конституції України, що є предметом конституційного подання. Проте згідно зі статтею 150 Конституції України громадяни не є суб'єктами права на конституційне подання з питань конституційності законів України.

Отже, відсутність у автора клопотання права на конституційне подання з питань відповідності Конституції України законів України є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження в цій частині за пунктом 1 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Королевської Наталії Юріївни щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 22 Конституції України, пункту 7 розділу II, розділу III Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» від 27 березня 2014 року № 1166–VII на підставі пунктів 1, 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — відсутність встановленого Конституцією України, цим законом права на конституційне подання; невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ